

ние на Христа е право, защото е писано съз кръвата му. Прѣди години, като казвахъ: българското духовенство има ли кръвата на Христа? разбирахъ: туй учение на Христа иматъ ли го владиците и свещениците въ умогетѣ си? Азъ казвамъ: не съмъ християнинъ, вие сте християни, изпитвамъ ви сега. Изпълнили ли сте учението на Христа? Азъ съмъ комисия тукъ въ свѣта и ще дамъ такъвъ единъ докладъ, какъвто никой не е давалъ, и, като го дамъ, земята ще се обърне съ главата надолу! Нѣма да си поплюя: ако трѣбва и главите на всички хора да хврѣкнатъ, ще го дамъ! И на земята не трѣбва да има прѣстѣжници, а хора свободни. Ще каже нѣкой: „Грѣхъ нѣма“. Има грѣхъ, има прѣстѣжления въ свѣта. „Ама при Бога...“ При Бога въпросътъ е другъ. Тукъ на земята какъ е? Роденъ съмъ азъ да грѣша ли, или да водя чистъ животъ? Ще каже нѣкой: „Ама условията сѫ такива, възпитанието е такова, майка ми така ме е родила, „сѫдба“ е това.“ Не, не е това сѫдба, а е заблуждение. Ти пиешъ, а тамъ Иванъ пише на дѣската, и казватъ послѣ: „Ее, сѫдба е това.“ Не е това сѫдба. азъ мога да обясня причинитѣ, но съжалявамъ краката на тия, външнитѣ. Не, не, азъ съмъ рѣшилъ кратко да говоря, азъ се поставямъ на това място, на онова, босото, момиченце, то ще каже: „Този проповѣдникъ скоро да свършва.“ Малко, та сладко. Не бивайте роби на грѣха. Трѣбва да бѫдете всички самостоятелни. Има нѣкои, които мислятъ, че сѫ самостоятелни; не сѫ самостоятелни. Ако ти отивашъ отъ една църква въ друга, не си свободенъ; ако ти отивашъ отъ една цържава въ друга, не си свободенъ. Ти въ своя умъ трѣбва да бѫдешъ свободенъ, та, при каквito условия и да живѣешъ, да можешъ да се справяшъ съ мѫжнотиите на този животъ. Това е велика наука! А сега жената очаква мѫжъ ангелъ. Ами този идеаленъ мѫжъ за глупавата ли жена ще се ожени? И идеалната мома за глупавъ ли мѫжъ ще се омѫжи? Трѣбва кукувица да ѝ е изпила ума. Глупавъ за глупавъ се жени,